

euassisset, populo Atheniensi viritum donauit va-
 sculum Chium. Scripserat autē oden Dithyram-
 bicam, cuius initium erat, αἰῶν ἀεροφοίταν ἀσέρας
 μεινομνυ ἀελίε λευκή πτέρυγε κερδ' ῥομον. Propterea
 Eoum ἀσέρας eum vocauerunt: Aut fortasse allu-
 dit ad Meteora de quibus scripserat Ion iste Su-
 da. Sed multum operæ posuerat in Dithyrambi-
 cis, quos vt ambitiosè conditos lancinat hic Co-
 micus, vt & Philoxeni σρεπλάγγλαν. Ionis autem
 Chij titulo Dialogū scripsit Plato philosophus.

Σχόλια. Αἰῶν αὐτόν.] ὅτι ὁ μὲν Ἴων ἦδη τέθνηκε,
 δ' ἦλον. ἐκ αὐτοῦ δέ ἐστι, ὅτι πρὸς τὸ ὑπ' αὐτῆ ἐν τινι τῷ
 διθυράμβων λεγόμενον τὸ αἰῶν ἀσέρας, πηγεῖ. Οἱ καὶ
 μνοι] οἱ σπινθηρίζοντες. οἱ καλέμενοι ἐξέτλοντες. οἱ
 ἐν τῷ λάμπειν τὸς σπινθίρας πέμποντες. Ἰπνός] οὗς
 νῦν ἡμεῖς λαμπήρας ἢ φανὸς καλέμεν. τὸς ἢ νῦν φα-
 νὸς καλέμενος λυχνὸς τινὰς φασί λέγειν τῷ παλαιῶν. ὡς
 ἢ λαμπάδας, τὸς τραχίους, φανὸς ἢ πανὸς ἐξ ἑ τ' α.

CHRIST. Αἰῶν] Pro ἡῶν, vt αἰῶς pro ἡῶς
 quæ & ἡῶν. Alia verò est origo τῷ ἡῶν qui titu-
 lus est Poematij Hesiodi, cuius fragmentum vi-
 detur esse Scutum Herculis. Nam in illo Poema-
 tio ἡῶν, Heroinarum recensetur Catalogus: &
 sic dictæ quia Ascræus ille de nobilibus feminis
 comparatis identidem scripserat ἡ οἴη. Διατρέχον-
 τες] Aristoteles in Meteorologicis, ἐξέτλοντες &
 ἐξέθροντες ἀσέρας & δαλδὲς vocat, fierique ait ex
 exhalatione in longitudinem & latitudinem du-
 cta & didita. Sic autem vocantur qui, vt ait idem
 magnus magister, ἀχέας ἔχουσι τὰς φαντασίας, ita
 vt eorum φῶραν, ῥίψιν esse existimauerit obliquā.
 Eam ἐξέθροντες etiam lychnis cōparat in primo
 Meteoron. Ἰπνός] Latine sunt, quia ait ἐν τῷ τῶς
 ἰπνοῖσι πύρ. Significat autem ἰπνός etiam furnum
 & caminum, puto quia in formam laternæ cami-
 ni fuerint olim canales structiles, & etymon cre-
 diderim à flatu quasi εἰσπνοῦ, quæ eymii ratio
 etiam in vocibus Laconicis αἰῶς & εἰσπνῆλος (vt
 obiter hoc dicam) locum habet. Hoc verò loco
 est λαμπήρ vel λυχνός. Nam Lychnus non est in-
 uentum aded antiquum, φανὸν dicebant, vel φανὸν
 potius, quia φανέιν. Tamen φανὸς vsurpatur ab Æ-
 schulo in Agamemnone, teste Athenæo. Sed ego
 apud illum Tragicum reperio tantum φανὸς, puto
 reponendum πανὸς, & irrepsisse Glossema. Hesy-
 chius δέλετρον vocat laternam, qua voce vsus Op-
 rianus in Halienticis, sed vt opinor quasi δέλεαρ.
 Sunt qui putent Gallicam vocem Fallos, esse de-
 tortam à φανὸς, quasi dicendum sit Fanot. Nō ha-
 bent eius sententiæ auctores me astipulatore in.
 Nam laternæ illæ quæ hærent tereti ligno & su-
 blimes sursum feruntur, lingua nostra Fallos vocantur,
 fortassis quia velut Phalli vel etiam Ithy-
 phalli, ab imitatione gestationis illius Orthopal-
 licæ vt nomen ipsum prodit. Quin φάλας speculæ
 sunt & loca celsa. Hesy chius φάλας, ὁρῶν σκοπία, sic
 enim lego, non vt mendosè illic legitur ὅρα σκόπη.
 Sic vox fuit vetusta ἰπνός pro lampade. Apud eū-
 dem Hesy chius corrigi meo periculo alium nō
 rectum locum voce ἰπνία, exponit enim τὸ κατέλ-
 ματα τῷ ἰπνί, lego, κατάρματα, nam sic Callimachus
 σῶ δ' ἀμυδὸς φορῶν τε καὶ ἰπνία λύματ' ἀείρειν, &
 fortasse eò respectum ab illo Grammatico.

Σχόλια. Ταυτῶν λαβῶν.] ἐλέγετο ὅτι δύο πύρ-
 νας εἶχε τῇ Εἰρήνῃ σωμαφθείας πλῆτε Ὀπώραν καὶ πλῆ
 Θεωρίαν. ὧν πλῆ μὲν Ὀπώραν, ἐδ' ὡκε τοῖς γεωργόις. τῇ

ἢ βελῆ πλῆ Θεωρίαν. τῶν οὖν πλῆ μὲν Ὀπώραν τοῖς
 οἰκίταις ὁ Τρυγῆος δίδωσιν ἀπᾶν ἐν εἰς πλῆ οἰκίαν, ὡς
 αὐτὸς αὐτῶν γαμήτων καὶ πῶσα κελύεται. ὡς πρὸς τοὺς
 γεωργούς αὐτῆς εὐσεπίαι. πλῆ ἢ Θεωρίαν αὐτὸς φησὶ
 δημοσίως δάσειν τῇ βελῆ. ἴσως ἢ ἡ Εἰρήνη, ἐν τῷ οὐρανῷ
 ἔμεινεν.

B I S E T V S. κρείδον λέχος] κρείδον ἔτω κα-
 λέται λέχος, εἰς δ' ὁ ἀνὴρ ἀγει τ' ἡ γυνὴ κα κείδω ἐπὶ
 ἑβαν, λέω Ὀμηρος κρείδω ἀλοχον ὀνομάζει.

Σχόλια. Πορνοβόουσι.] ὡς ἰθαίως ἐδήλωσεν, ὅτι
 ὡφραὶ ἢ ἄν. ἢ Ὀπώρα καὶ ἢ Θεωρία. Οὐκ ἀλλὰ.] ἐκ ὧς
 ἐν δημοφασί ἀλλ' αἰσὶ εἶπεν ἐκὶ καὶ εἰς τινες εἰσὶν δὲ
 τῶν ζῶντες ἐπεὶ πῶς ἀπαρῆσα μινος σωτὶ θεῶ] πᾶ-
 λιν. Ἀγε νῦν.] ὁ θεράπων λέγει τῇ Ὀπώρα, εἰτα ἐρω-
 τᾷ τὸν δεσπότην περὶ τῷ Ὀπώρας. Λείχην ἄνω.] τὸ
 τὸ ἐξῆς ἐξ τὸ καλέμεν τινες παρατηροῦνται, ὅτι ἐπ-
 ἀμφοτεροῦ ὄντως λέλεται, καὶ πρὸς τὸ φράγμα καὶ πρὸς
 τὸ ἀσελγές. Κανᾶ.] κανίσσια.

B I S E T. Γραφεῖ] Λείχην ἀρᾷ τῇ κείδω δε σκευά-
 σέν. Ο χολιασῆς μὲν τοῖ πῶ ὡφρίταν χρᾶφω σά-
 ζων ἐρμηνεύει. εἰ ἢ κείδω καλῶς ἔχει, ὑπερῆς ἔσιν, ἢ ἀμ-
 βροσίας, τετέσι, δ' εἰ ἄνιν αὐτῇ ἐ κανᾶ ἀμβροσίας ἐν-
 ταῦθα πῶσα σκευάζειν, ἢ ἔχη λείχην. εἰ ἢ ἑτέραν χρᾶ-
 φλῶ φυλάττειν ἐδέλης, ταῦτα ληπείον οὕτω, κενταῶ-
 σα, & ἐν ταῦτῃ τῇ ἢ. τετέσι, ἐπεὶ ἢ πῶ ἀμβροσίας
 ἐν τοῖς οὐρανοῖς εἰδ' εἰ λείχην, καὶ ἐν ταῦτα δ' εἰ ἀμβρο-
 σίαν αὐτῇ σκευάζειν, πορίζειν καὶ παρέχειν. ἀλλὰ ταῦ-
 τα ἀμφιβολίαν ἔχει καὶ γὰρ τὸ ἀπλοῦ ὡφραῖα ἀσελγῶν,
 καὶ πορείας τινὸς ἀρῶν ἢ ἀχρότητα διδάσκει δὴ αὐτῶν.

CHRIST. Πύλον] Labrū est quod etiā πύλο-
 νον vocat Hesy chius, qui ait vas esse ad lauacrum.
 Μοχ σόρυσε lego distinctim pro σόρυσεν τε. nō αὐ-
 τῆ plurali numero, quia sequitur ἢ εἰ δ' εὐραῶν τις πᾶ-
 λιν quæ Attica est phrasis, neque simile ταυτολο-
 γίαν nō amavit Phœnix poetarū Maro, qui dixit,
 Tellus prius ima dehiscat, Ante pudor quam te vio-
 lē, &c. sic infra αὐτῶν νεὸς ὧν πάλιν. Εἰ πορνοβόουσι
 Apparet Oporā & Theoriā Scorta esse. Euripi-
 des autē citate Plutarcho in De Stoicis cōtrarie-
 tatibus dixit in hāc sententiā, εἰ θεοὶ τι δρῶσιν ἀ-
 χρόν, ἐκ εἰσὶ θεοῖ, id est, Si turpia admittunt Dii, non
 sunt Dii. Λείχην ἄνω] Duos hos versus propter
 obscenitatē & cacophoniam, sunt qui nō recipiant.
 Puto tamē esse Aristophanis, nā taliū verborū so-
 lens est adscētor. Sed τὸ καλέμεν in verbo non
 est, sed in re. Nā lingere superne, et si ligūritores
 solēt & cōuiuantes, tamē in obscœna libidinē po-
 nitur. Vnde locus ille & allusio in Epigrammate
 ἀνθολογίας, λέχη & χείλη. Καὶ κανᾶ] Antea in Ger-
 manico exēplari ad quē hæc scribebamus, legeba-
 tur τὸ κείδω δε, legο κανᾶ. Et sic legēdum proclue
 est ex Scholiasta augurari, qui exponit κανίσσια.

F Perstat in Metaphora lingēdi. Nā canistra lingū-
 tur. Quid si alludere voluit ad fidicinem illū no-
 bilē qui Κορυᾶς vocatus, quique Socratē, vt ait Ci-
 cero, fidibus docuit: et si in erudita ad Petū episto-
 la per us efferatur, nō per as, quod ne cōmitteret
 Cacephatō verecūdas Parthenias dixit, Νοκ οὐκ
 &c. Sūt autem κανᾶ canistra quæ virgines nobiles
 primū tulerūt regnāte Erychthonio, & inde dictæ
 κανηφόροι. In illis canistris ex auro factis primitias
 omnes & res sacras imponebant in Panathenais
 aliisque pompis. Hoc autem puto factum in ho-
 norem Mineræ, nam τῇ θεῶν ait Sudas. Ac illæ
 Canephoræ cūm ad Eleusinia veniebant σκιάδων
 habebant, quod καμηλαῦμιον vocabant.